

תניא נמי הכי: הדרם והשמן והמנחות והנסכים שנממאו עושה להן מערכה בפני עצמן ושורפן.

אמר ליה שמואל לרב הנה בנתתה: אייתי לי בי עשרה אנשים ואימא לך קמיהו: נסכים שנממאו, עושה להן מערכה בפני עצמן ושורפן.

אמר רב הונא: נסכים⁽³⁶⁾ שנממאו, עושה להן מערכה בפני עצמן על הרצפה בעזרה, ושורפן, משום שנאמר, "וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש, לא תאכל, באש תשרף", ודרשינן מכאן לכל הקדשים שהם ב"לא תאכל", שדינם "בקדש באש תשרף", דהיינו שתהא שריפתם בעזרה.⁽³⁷⁾

הדרן עלך כל התדיר

להן מערכה בפני עצמן ושורפן במזבח, ודייק הלהם משנה שסבר הרמב"ם שדין שריפה זו הוא על גבי המזבח, שלא כדברי רש"י שכתב שהוא שריפה על רצפת העזרה. והוסיף הלחם משנה, שכך הוא דיוק דברי הגמרא, לפי שלשון "מערכה" משמע שהוא על המזבח, כי אם זה על הרצפה, לא שייך לשון מערכה, אלא שורפן בדשן.

והמקדש דוד הקשה על הרמב"ם, שלדבריו, שעושה להם מערכה על המזבח, קשה, שהרי בכך שהוא מעלה אותם על המזבח חל עליהם הדין שאם עלו לא ירדו, וכמו שמבואר בפרק המזבח מקדש, שכל הפסולים שעלו על המזבח מקטירים אותם, ולפי המאן דאמר שאף בנסכים יש את הדין הזה שאם עלו לא ירדו, הרי מקדשם המזבח, ואם כן, צריך להקטירם במערכה גדולה, ככל הקדשים.

ותירץ המקדש דוד, שדין "המזבח מקדש" הוא רק מדעת, כשמעלה את הדבר הפסול למזבח על מנת לקדשו, שאז המזבח מקדש. אך אם מעלה דבר פסול על מנת להקטירו מדין קודש פסול, הרי אין דעתו לקדשו, ולכן לא נתחדש הדין שהמזבח מקדש. ולכן, אף כאן, מקטירו רק מדין קדשים פסולים, ובמערכה בפני עצמה.

שמעון יין הוא לספלים.

ובכסף משנה תירץ דמקור דברי הרמב"ם הוא מהסוגיא במנחות, [עד ב] דמבואר שם דהמשנה כתבה דין לאפוקי מדשמואל, ומבואר מזה שאין הלכה כשמואל אלא יין הוא לספלים.

36. עיין רש"י למה נקטה הגמרא "נסכים", ובמה שונים הם משאר קדשים פסולים.

37. נסכים שנממאו, עושה להן מערכה בפני עצמן ושורפן, וביאר רש"י, שמערכה זו היא על רצפת העזרה, ומה שעושים להם מערכה בפני עצמה ולא שורפים אותה כשאר פסולי קדשים, הטעם הוא, כיון שהוא דבר לח, ואם ישרפו אותו עם שאר קדשים לא תהא שריפת הנסכים ניכרת, ולכך שורפים אותו במערכה בפני עצמה.

והקרבן אורה הקשה על רש"י, הרי בברייתא שמביאה הגמרא מבואר שדין זה שעושה להן מערכה בפני עצמה הוא אף במנחות, ובמנחות הרי לא שייכים דברי רש"י שהרי המנחות הן דבר שאינו לח. ועוד צריך עיון בעיקר דברי רש"י, מהו המקור לכך שתהא שריפתו ניכרת? והרי מצות נסכים שנממאו היא מדין שריפת פסולים, והאי היא ככל הפסולים, ומהו הענין שיהא ניכר שריפתם.

והרמב"ם [אסורי מזבח ו ה] כתב, שעושה